

Nr 226

Av herr **Johansson** i Öckerö m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Byggande av fiskehamnar.

I statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t under tionde huvudtiteln, punkt (78) 23 Byggande av fiskehamnar, föreslagit riksdagen att anvisa ett anslag av 1,5 milj. kronor.

Anslaget till byggande av fiskehamnar har under senare år utgått med 3 milj. kronor per år med undantag för innevarande budgetår, då anslaget sänktes till 2 milj. kronor. Dessa anslag är väsentligt mindre än som förut-sattes av 1944 års fiskehamnsutredning, vars femårsplan för byggande av fiskehamnar i princip godkändes av 1948 års riksdag. Femårsplanen i fråga förutsatte sålunda ett årligt statsbidrag av 5,4 milj. kronor per år.

Den av Kungl. Maj:t förordade översynen av fiskehamnsutredningen har, såsom framgår av propositionen, givit vid handen att det på vissa kustavsnitt föreligger ett starkt behov av fiskehamnsförbättringar för att underlätta rationaliseringen av fiskerinäringen i form av koncentration till ett mindre antal hamnar och övergång till större fiskebåtar. Det måste också anses angeläget, att även hamnar av mindre betydelse för fisket som dock måste anses vara av livsviktig betydelse för den berörda befolkningen icke lämnas i sticket av det allmänna. Sjöfartsstyrelsen har i anslutning till nämnda för-hållanden för den närmaste femårsperioden förutsatt ett årligt anslag av 3 milj. kronor, sålunda av samma storlek som utgått under de senaste åren men med successivt sjunkande realvärde. I 1959 års statsverksproposition framhöll vederbörande departementschef, att han var medveten om det stora behovet av nya fiskehamnsbyggnader och ville medverka till att detta ut-byggnadsbehov tillgodosågs. Mot bakgrunden av medelsåtgången närmast föregående budgetår och då föreliggande reservationer ansågs det dock möj-ligt att för budgetåret 1959/60 något sänka anslaget. I propositionen föreslogs ett anslag av 2 milj. kronor, vilket också blev riksdagens beslut. Enligt vad vi har erfarit är emellertid i dagens läge reservationen väsentligt mindre än vid tidpunkten för statsrådets uttalande medan samtidigt medelsåtgången ökat avsevärt. Med hänsyn till den koncentration av fiskehamnsutbyggnader, som sker, blir vidare flertalet byggnadsobjekt av sådan storlek, att ansla-get måste uppdelas på flera år. En plötslig sänkning av anslaget kommer då att innebära, att anslaget helt förbrukas för att fullfölja pågående företag medan medel kommer att saknas för igångsättande av nya. Nu föreslagna anslag på 1,5 milj. kronor torde sålunda icke möjliggöra igångsättning av

något enda mera betydelsefullt arbete under budgetåret 1960/61. Detta synes icke förenligt med de uttalanden vilka såväl Kungl. Maj:t som riksdagen tidigare gjort beträffande det allmännas skyldigheter i dessa avseenden. Avbräck vållas vidare i den byggnadsverksamhet som här bedrivs, med svårigheter att utnyttja arbetskraft och maskiner på ett rationellt sätt som följd.

Vid den företagna reduktionen av fiskehamnsanslaget har besparingsutredningens utlåtande åberopats. Däri framhålles att vid bedömningen av medelsbehovet för byggande av fiskehamnar beredskapsarbeten på detta område bör beaktas. Beredskapsarbetena i fråga har emellertid utvalts främst med sikte på att bereda sysselsättning åt arbetskraft inom vissa områden och har därför endast i vissa fall berört fiskehamnsanläggningar, som varit mest angelägna. Vi vill därmed icke underskatta den betydelse de haft i detta sammanhang, men vi anser att de endast i begränsad omfattning kan ersätta ordinarie fiskehamnsarbeten. Därtill kommer att i nuvarande sysselsättningsläge beredskapsarbeten i någon större omfattning inom detta område knappast är att förvänta.

Ehuru vi är medvetna om de svårigheter som dagens statsfinansiella situation ställer oss inför anser vi, att en till hälften vidtagen reduktion av detta för fiskarna så betydelsefulla anslag icke är försvarbart, icke minst mot bakgrunden av riksdagens tidigare uttalande i denna fråga. Man bör beakta att det gäller i jämförelse med andra verksamhetsgrenar mycket måttliga investeringar, som emellertid i de enskilda fallen är av sådan storlek, att de icke rimligen kan bäras av de mestadels ekonomiskt svaga intressenterna men ändå kan vara ett livsvillkor för dem.

Under åberopande av det anförda får vi föreslå,

att riksdagen måtte besluta, att till Byggande av fiskehamnar anvisa ett reservationsanslag av 3 milj. kronor.

Stockholm den 26 januari 1960

Olof Johansson

i Öckerö

Evert Svensson

i Kungälv

Ernst V. Staxäng

Wald. Svensson

Johannes Antonsson

Ture Königson

Bengt Bengtsson

Carl E. Johansson

i Torp